

Кірко Ніна Владиславівна

Ніна Владиславівна Кірко народилася в Полтаві 4 серпня 1963 року. З дитинства її оточувала творча атмосфера: батько професійно грав на акордеоні, а мама гарно співала. З восьми років дівчинка навчалася в музичній школі, де освоїла фортепіано, співала в хорі та виступала на місцевих концертах.

У 1970 році Ніна Кірко пішла до першого класу Полтавської середньої школи № 25. Одним із улюблених предметів майбутньої співачки була математика. Вона неодноразово виборювала перші місця на міських олімпіадах із цього предмета, вважала математику найзахопливішою із наук, а сам процес розв'язання складних математичних задач приносив їй велике задоволення. Школу Ніна закінчила на «відмінно».

У 1980 році Ніна Кірко вступила до Полтавського інженерно-будівельного інституту, який

закінчила з «червоним» дипломом у 1985 році.

Під час навчання – і в школі, і в інституті – Ніна завжди була попереду у громадській роботі, брала участь у всіх концертах. З 1983 року Ніна Кірсо співала в самодіяльному жіночому ВІА «Олімпія» на полтавському заводі «Знамя», керівником якого був Анатолій Розанов.

На заводі вона себе зарекомендувала як творча, креативна людина й талановита співачка. Дуже швидко Ніна стала найяскравішою особистістю в місцевій художній самодіяльності. Про цей зовсім незначний факт із біографії Ніни Кірсо розповіла співвітчизниця та колега по заводу М. Гречук. «У 1985-1986 роках був дуже поширеним такий різновид самодіяльності, як агітбригади. Не стояли осторонь цієї моди й на заводі «Знамя». Пам'ятаю той рік, коли прийшла в уже сформований колектив і для мене стало шоковою новиною, що така «зірка» бере участь у агітбригаді. На той момент серед працівників заводу Ніна Кірсо вже була улюбленицею публіки і на концертах у заводському кофференц-залі був завжди аншлаг, йшли слухати Ніну. Але «зірковість» це не про Кірсо, бо вона завжди була дуже звичайною у спілкуванні, завжди креативно підходила до вирішення творчих моментів. Із нею було легко та весело створювати наші агітбригадівські сюжети із життя радянських людей». Саме цей веселий та безтурботний період відображений у світлинах із особистого архіву М. Гречук.

{gallery}Poltava/Kirso/foto_kirso{/gallery}

Аматорський колектив ВІА «Олімпія» поступово розширювався і набирался досвіду. У 1988 році Розанов запросив ще кількох музикантів і оголосив про створення нової групи, яка отримала назву «Фрістайл». Трохи пізніше до музикантів приєднався Вадим Козаченко, який став першим вокалістом групи. Спочатку нікому не відомий колектив виступав у місцевих ДК, але незабаром талановитих музикантів помітили. Через деякий час Козаченко залишає команду й вокалістом «Фрістайлу» стає Сергій Дубровін, а жіночий репертуар як і раніше виконувався Ніною Кірсо.

Серед композицій гурту можна почути поп, шансон, диско та рок. Перший альбом «Получите» музиканти записали в рідній Полтаві.

Пік популярності групи припав на початок 1990-х – пісні «Кораблик любви», «Цветет калина», «Белая береза» підспівували всі любителі російськомовної естради, а нові альбоми миттєво розкуповувалися.

Довгі роки Ніна Кірко залишалася «жіночим голосом» групи «Фрістайл». Крім того, співачка допомагала Анатолію Розанову і в організаційних питаннях: відповідала за поліграфію: фото групи, рекламні плакати та афіші, а також нерідко домовлялася про концерти й вирішувала адміністративні моменти.

2002年